

brigado, ki se je z vso municijo pridružila stvari vstajsev. Vstajši imajo 12 topov in 2 strojni puški. Nadaljnje svoje prodiranje proti kitajski prestolici Pekinga.

Boji na morju.

K.-B. Berlin, 29. januarja (W. B.) Uradno se poroča:

Eden naših (nemških) podmorskih čolnov je dne 18. t. m. angleški oboroženi transportni parnik „Marere“ v Srednjem morju in dne 23. p. m. neki angleški oboroženi transportni parnik v golfu od Salonika uničil.

Dne 17. p. m. ob 10. uri dopoldne vstavil je en podmorski čoln 150 morskih milj vzhodno od Malte neki parnik, ki je imel holandsko zastavo in je nosil ime „Melanie“. Parnik se je vstavil in poslal en čoln. Ko se je potem podmorski čoln približal parniku, da bi pregledal njegove papirje, pričel je parnik pod holandsko zastavo iz večih topov in strojnih pušk živahni ogenj in je skušal podmorski čoln predreti. Ta je moral hitro pod vodo, da se je ubranil tega proti mednarodnemu pravu naperjenega napada.

Mornariško poveljništvo.

(To je zopet dokaz, da se naši sovražniki poslužujejo tudi zastav nepristranskih držav, samo da bi na ta način cene „bojevine uspehe“ dosegli. Vse eno jim je pri temu, da se je zločin zoper mednarodno pravo. Vpoštevanje pravice zahtevajo ravno le od svojih nasprotnikov, sami pa so kakor divje zveri. No, nemška odločnost boče znala tudi to zločinstvo premagati. Najboljše sredstvo bi bilo seveda: Klin s klinom! Op. ur.)

Pri bolečinah glave in obraza jemlje mnogoštevilno oseb v odpravo bolečin glasom poročil v več kot 100.000 zahvalnih pismem z najboljšim uspehom

dobrodejno

namazalno sredstvo Fellerjev dobrodišeči rastlinski esenci fluid z zn.

„Elsa-Fluid“

12 steklenic franko 6 kron, 24 steklenic 10 K
60 vin. Lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsa-Ing
štev. 241 (Hrvatstvo). Odvajalne Rhabarbara-
kroglice z zn. „Elsa kroglice“, 6 škatljice franko
4 K 40 vin. 454

Od naših junakov.

I.

Hrabri čin koroške deželne brambe.

Iz vojnega tiskovnega urada se z dne 29. januarja poroča:

Odkar so se vršili boji pri Oslaviji, kaže se na italijanski fronti mir, ki je pretrgan le od manjših podjetij. Tako je napadla včeraj popoldne naša artiljerija s hipnim ognjem neko sovražno postojanko na južno-zapadnem delu gore Javorček. Sovražnik je imel velike izgube in je zbežal. Zvečer prodril je oddelek naše koroške deželne brambe v razrušeno italijansko postojanko in je vjel enega stotnika ter 82 mož regimenta bersaglierov št. 12. Lastne izgube so bile neznatne, one sovražnika jako velike.

II.

Hrabri štajerc.

„Tagespošti“ pišejo z dne 27. januarja iz Laškega: Čevljar in gostilničarjev sin Avgust Dolinšek iz Hrastnika je šel pri mobi-

lizaciji kot četovodja podorožje. Na severnem bojišču postal je feldvebel in pridobil malo srebrno hrabrostno medajlo. Kmalu potem postal je štabni feldvebel in je bil poleg tega še odlikovan z veliko srebrno hrabrostno medajlo. Dne 27. januarja 1915 dobil je strel v pljuča. Še ne popolnoma zdrav, oglasil se je Dolinšek zopet prostovoljno k fronti, ko se je pričela vojna z Italijo. Pri nekem inšpekcijskem potovanju našega prestolonaslednika podaril mu je ta osebno brnasto hrabrostno medajlo. Z vedno večjim veseljem in navdušenjem boril se je hrabri junak in je bil za oficirskega namestnika imenovan. Novembra meseca lanskega leta bil je zopet močno ranjen. Te dni pa se ga je zopet z zlato hrabrostno medajlo odlikovalo. Hrabri spodojštajerski junak je šele 26 let star. Čestitamo mu iz srca za njegove krasne uspehe!

III.

Dezertjer.

Anton Gerschack, kadetni aspirant pri pog. kan. bat. 1/3 piše v „Grazer Tagblattu“:

„Tu stoji dezertjer. Bežal je bil s puško v visoko dvignjenih rokah proti naši žični obrambi; potem je vrgel puško proč in je zlezal skozi obrambo. Eden naših naprej postavljenih vojakov mu je zaklical, da naj puško seboj prinese. Lah je moral to dobro razumeti, kajti zlezal je še enkrat nazaj po puško. Hitro streljanje italijanskih straž, ki je pač njemu veljalo, ga ni prisililo niti k posebnim naglici. Morda se je zanesel na lahko meglo, morda je bil prepričan, da njegovi tovariši nalašč nočejo zadeti.

Potem je prišel k nam. Ljudje so se postavili krog njega in eden, kije znal italijanski, ga je izpraševal. In mali Lah, katerega uniforma je kazala še malo sledov prestalega napora, pogledal nas je s temnimi, nemirnimi očmi in je pripovedoval: „25 let star, že skoraj 2 meseca v vojski, mnogo dela, hrana slaba, mnogo nevarnosti, vojna nič za-me.“ Smehljaj se je pri temu ostudno in prosil za cigarete. Tolmač prestavil je drugič besede. Eden mu da par ogrskih „dram“, pa si potem roko v plašč obriše. In ko se je dezertjerja naprej peljalo pljunila sta dva naših vojakov očitno. Starejši je zamrmral: „Tako mlad... komaj dva meseca v vojni... nič kot šuftična strahopetost... Fej!“ In možu, ki je bil Lahu cigarete dal, rekel je en drugi vojak: „Gotovo, polentar je tudi človek; ali ta poba bi za svoj smehljaj preje par klofut zaslužil nego tvoje cigarete.“

Prihodnji dan prišla sta na istem kraju zopet dva laška dezertjerja.

Štedilnost v bodočnosti miru.

Danes štedimo vkljub vsem visokim cenam in vkljub navijanju cen, ker smo k štedenju na gotovem polju prisiljeni, že zaradi tega, ker uvoznih pridelkov zaradi zaprtih mej ne moremo dobiti. Ali bi ne bilo po grozni

Nemci v inozemstvu.

Prebivalstvo nemške države, ki je štele že pred izbruhom vojne več kot 67 milijonov oseb, medtem ko jih danes že 68 milijonov šteje, se vedno še povečuje. Izven Nemčije pa žive istotako velike množice Nemcev iz države in sicer:

V Avstro-Ogrski, Švici in Luxemburgu 13 milijonov; na Ogrskem 2 in pol milijona; v balkanskih državah 1 milijon, na Ruskem 2 milijona; v ostali Evropi 1 milijon; v Združenih državah 12 milijonov; v drugih prekomorskih državah

Deutsche im Ausland

1 in pol milijonov; skupno torej 32,1 milijonov. Naša zanimiva slika predočuje natančno številke.

vojni mogoče, štediti i nadalje z izdatki, ki milijoni zdaj ednostavno ne moremo napraviti? Kajti materijal štedenju bomo na vsak način prisiljeni. Če ne v pametnejše štedenje pa bi bilo, da se opusti upolno nepotrebnih stvari, zlasti predmet pride luksusa; zato izdano zlato pa naj bi se Potem deželi obdržal in z njim naši valuti pomagati potrebne, Gre se tukaj za vrednost kurzu v inozemstvu, ki podvrženega našega denarja*, ki se itak že vedno deljne, spreminja. Vsak nakup v inozemstvu, ki se mora blago zlato plačevati, potisne vrednost našega denarja! Pot doli, v veselje naših sovražnikov in v našo škodo sem zve Vsled tega je pač patrijotična kakov kron. socijalna dolžnost, opustiti vsa Koliko nepotrebni nakup v inozemstvu štediti!

Pa je tudi res kaj takih nepotrebnih stvari, pri katerih bi se dalo štediti?

No, le preglejmo uvozne zapiske leta 1914. Držav — torej pred vojno — in bomo videli.

Uvozilo se je najprve oranžje (pomeranč) in mandarine itd. za okoli 16.100.000 kron. Ko se ve spominjati iz svoje mladosti, kako redki kdaj se je videlo kako oranžje, bode priznal, se zamore ta izdatek črtati in porabiti za naš domačo sadjerejo, ki jo itak z nepotrebnim uvozom jaboljk in hrušk za 4.300.000 kron dov oškodujemo, brez da bi govorili o inozemskih suhih češpljah za 1.100.000 kron, sadnih k zervah za 1.000.000, aprikozah in črešnjah za 4.000.000 kron; torej bise zamoglo na polju sadjereje prištediti 2 milijonov kron na leto.

K temu pride še zelenjava — večje nepotrebna fina namizna zelenjava — za okrog 16 milijonov kron in popolnoma nepotrebne rože za skoraj 7 in pol milijon kron.

Kako bi se zamogla sadjereja, gojitev za lenjave in rož v deželi razviti, ako bi se le d teh velikih svot v to porabilo! Pri temu se ni vračunjeno uvoz banan, ananasa, Janžvega kruha (rožiči) in kostonja za okroglo milijonov kron. Za žefran, papriko, vaniljo se pošlje vsako leto 5 milijonov kron v inozemstvo. Vse skupaj se plačuj inozemstvu za večinoma nepotrebne rastlinske pridelke okoli 60 milijonov kron.

K temu pridejo še oni rastlinski pridelki, ki pač niso luksuz, pri katerih bi se pa d marsikaj prištediti. Mi plačujemo inozemstvu kavo 90 milijonov kron, za kakao 9 milijonov, čaj 5 milijonov, — skupno torej zopet ne s 104 milijone kron. Nadalje za šokolado čez 2 milijon, za tuja vina (zlasti šampanjce) 8 milijonov, za krompir (prerani luksuzni krompir) skoraj 7 milijonov, za inozemski tobak in cigare čez 61 milijonov, za kivi vinar 2.600.000, za inozemsko perje na klobukih 13 in pol milijona kron! Nadalje tu na inozemske obleke in perilo (angleško-francoski viri) okoli 7 milijonov, za zlato blago 7 milijone, bisere okoli 40 milijonov, za korale 7 milijonov, za inozemske parfume okoli 10 milijonov.

* Za 100 mark se mora dano 150-75 kron, za 100 francov pa 168-25 kron plačati, medtem ko se je prej le 117-50 kron plačevalo.